

DANKULY CSABA

Feltámadás

*Le kellett húznunk
a lábbelinket, mielőtt beléptünk.
Egyszerre csaptak agyon
bennünket, miután lehajtottuk
a fejünket imádkozni.*

*Ezután jött a feltámadás:
gépi úton újjáélesztettek,
újraprogramozták a memóriánkat,
de úgy, hogy minden pillanatra
egész precízen emlékezzünk – mert*

*egyetlen küldetésünk a Tanúságtétel!
– Értem, tehát nem tudsz tenni
értem semmit. – Nem, le kell húzd
a lábbelidet, mielőtt valahova
belépsz, és agyoncsapnak,*

*miután lehajtod a fejed
imádkozni. Különben biztos
a büntetés: egész életedet
ebben a már elavult, időszerűtlen
testben leszel kénytelen*

*lehúzni. – Én nem szoktam
már imádkozni! – Akkor
még van esélyed kivédni
az ütést – de mit érsz? – De én
bemenni se szoktam már sehova! – Na ne*

DANKULY CSABA (1971, Marosvásárhely) költő, műfordító, a Nappali Menedékhely irodalmi & művészeti portál főszerkesztője. Verseskötetei: Egyfajta edzés (1999), Á – merszek (2008). Autszájder c. verseskötete idén jelenik meg a Riport és a Prae közös kiadásában.

*mondd! Hol élsz te? – Fene tudja már,
talán a képzeleted... bocs, memóriabázisodban
vagy hol; vagy te az enyémben – mondtam
a szárnyas lénynek, és gyorsan
agyoncsaptam, mielőtt*

*replikázhatott volna. – Büdös
replikáns, miután ide hívatlanul
beléptél, még a lábvédődöt se
voltál képes levenni, vagy legalább
megkérdezni, hogy le kell-e!*

Program

*Ez csírájában eltapos
mindent, ez nem mehet
így tovább! Még egy
lépés, és engem is
letarol – mielőtt kibontakoznék...*

*A talpa már fölöttem van. Látom
a márkajelzést (olcsó cucc), és
a cipőszámot (kis méret).*

*Óriási! Ki ez
a nagymenő
törpe, ha nem
én?!*

*És akkor freeze, kimerevedik
a kép. Ja, ez az a pont, ahol majd
nem lefagy, aztán mégis mindig
újraindul a program.*

Tudás

*A gyengébb általában az erősebbik
oldalán szereti megvetni
a lábát. És a még
gyengébbet.*

*De mit kezdj ezzel
a tudással, ha máris előkapják
fegyvereiket, és az oldaladba nyomják,
mielőtt eloldaloghatnál.*

Fő az arányosság

*Az üstbe jó, különösen
ha fenséges
főztre vágyunk, valamennyi összetevőt
beletenni, amit a szakember*

*ajánl. Se többet, se kevesebbet. Fő
az arányosság. Különben
nem vagyunk különbek a
kontárnál, aki ízléstelenül*

*hagyja füstbe menni tervbe vett
nagy szabású fogásait...
Az étlapra csak a legválogatottabb
étek kerülhetnek fel,*

*mint talapzatra kész szobor,
vagy mint nőnkre káprázatos
ékszer, amit megtapogatva
(eredeti-e?!) ajkát nyitja*

*és azt leheli a drága:
drága!*